

Taşkışla ile Taksim Arasında

Semra Somersan

Zil takıp oynamakla boğulup yok olmak arasında bocalıyorum. Taşkışla ile Taksim arasında gidiyorum, geliyorum. Taşkışla'da dayanışma, konuşma, tartışma, Taksim'de sesi soluğu olanlara ceza: Miğferli, coplu, kalkanlı, üniformalı polis birlikleri ve üniformasız polis sivilleri.. Taşkışla'da birbirine sarılanlar, tanışmadan konuşanlar; Taksim'de birilerini durdurup sorgulayanlar, engelleyip yoldan alıkoyanlar.

Taşkışla'da rengarenk insanlar birbirinin ve taşların üzerine, bedenlerinin bir kısmı mutlaka üst üste gelip degecek şekilde yaslanıp boylu boyunca yere uzanıyor. Derileri, giysileri envai çeşit, yüzleri, saçları her biçim, kimi dünyanın rantını yiyen, diğeri yürek kaldırmaz yoksul bölgelerden gelen onlarca kişi, iki-üç yüz insan üst üste, toprağın, çiçeklerin, çayır-

Taşkışla'nın avlusunda...

Laleper Aytok

rın, tarihsel taşların, merdivenlerin üzerine yatıyor. Gözlerini kapayıp birbirine değerek, bedenini, aklını dayanışmaya ve birliğe bırakıyor.

İç bahçede, çayırda oturan, iki Amerika'dan iki Kore'ye, Nijerya'dan Danimarka'ya, Avustralya'dan Türkiye'ye, İsrail ve Filistin'den Katmandu'ya kalabalık bir

grup insana ek, dünyanın her yerinden sivil toplum örgütlerinin temsilcileri, daha o gün, 8 Haziran 1996 Cumartesi gözaltına alınan 1.500 kişi ile nasıl dayanışacaklarını tartışıyor.

Tartışmanın ertesinde, Pazar günü öğle saatinde, Hintli-Norveç vatandaşı Nita Kapoor Cumartesi-Galatasaray Kayıplar ►

Taşkışla'nın merdivenlerinde...

Manuel Çıtak

Taşkısla'nın içinde ve dışında...

Manuel Çıtak

Taşkısla'da müzik, sohbet ve fotoğraf...

Manuel Çıtak

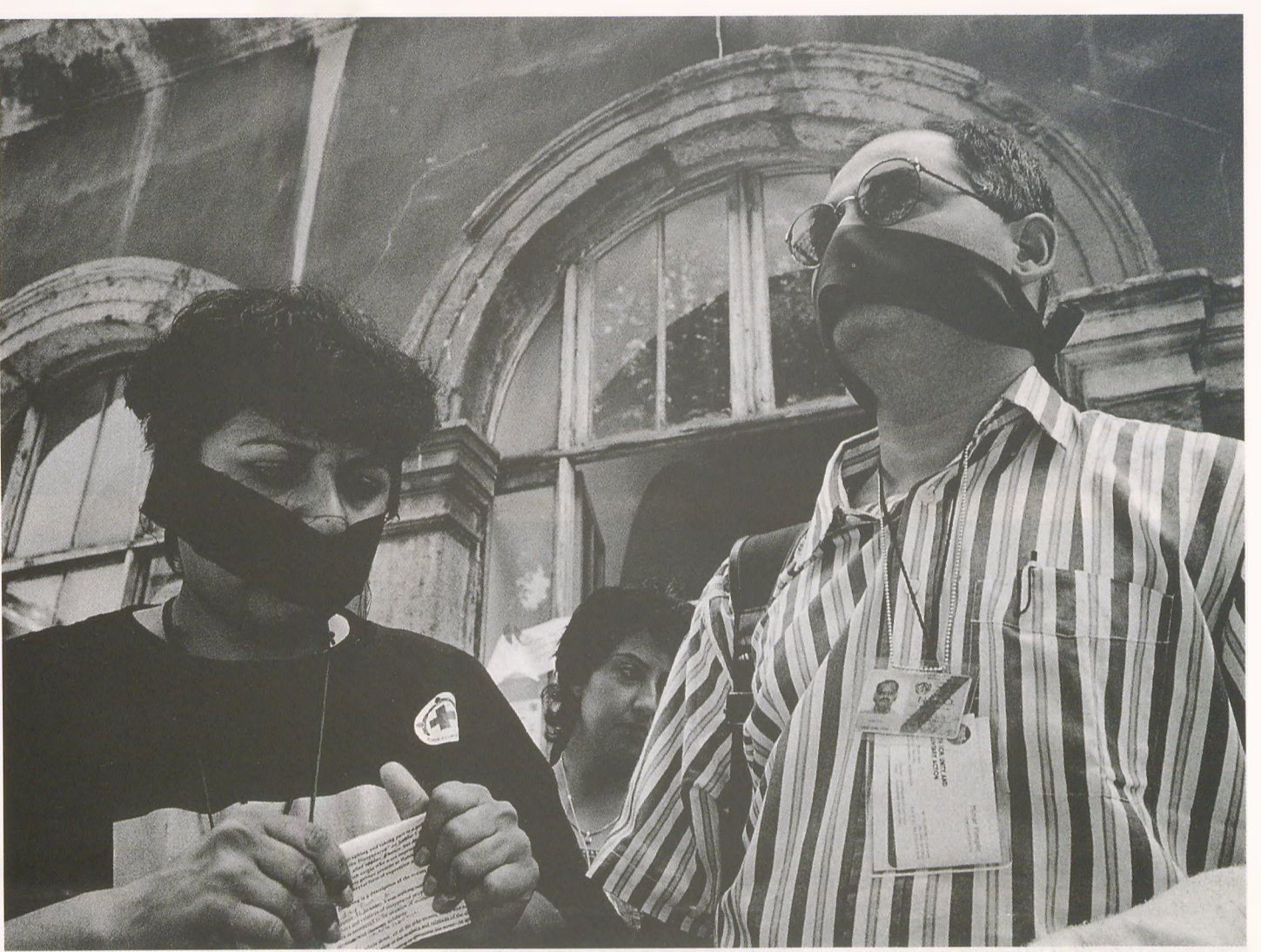
Günü'nde tutuklanıp karakolda geçirdiği iki saati anlatıyor. İki saat sonra Norveç Büyükelçisi'nin itirazı sonucu bırakıldığına geride kalan, küçük, karanlık hücreye tıkılmış, birlikte alındığı 25 "arkadaşı"ndan söz ediyor.

Önce kendini tutuyor, sonra dayanmayıp ağlıyor. Ardından ABD'deki Sosyal Kültürel Haklar Merkezi'nden Avukat Clare Overlander İstiklal Caddesi'nde yürürken, elleri bükülerek, kolları ters döndürülerek, itilip kakılarak, saçlarından sürüklenerek polis tarafından götürülen insanları anlatıyor. Japonlar, Tibetliler, Filipinliler, Hintliler ve ülkelerini ilk bakışta anlayamadığım Uzakdoğulular kendi usulleriyle, geniş siyah bantlarla ağızlarını bağlamış, barışçı bir protestonun, şiddet kullanılarak sindirilmesini protesto ediyorlar.

Bundan sonraki günlerde, konferans sona erene kadar her gün, her gün saat 14.45 ile 15.00 arasında yapacakları gibi. Üzerinde uzun geleneksel giysileri ile Tibetli genç kadın, ağızındaki siyah bantı bir an için çıkardı ve konuştu: "İnsan hakları ihlalleri derhal durmalı, gözaltına alınanlar şimdi hemen serbest bırakılmalıdır". Upuzun, bitmeyen bir alkış.

Ve ardından serbest bırakılmayanlarla ve bütün tutuklularla dayanışmak için, herkes bağdaş kurduğu noktadan, bir yarıdakinin üzerine ve yere, boylu boyunca uzanıyor. Herkesin gözü kapalı. Görüp ben de kapamaya çalışıyorum, ama merak ve heyecandan tam beceremiyorum.

Taşkısla'da, şen şakrak Nijeryalı, Kamerunlu, Kenyalı kadınlar, "sakin" Uzakdoğulular, dayanışmaya-tartışmaya koşan Türkiyeliler, dünya sorunlarını çözmeye soyunan Avrupalılar, "dünyanın herhangi bir yerindeki insan hakları ihlali, bizim de haklarımızı azaltır", "insan hakları ihlali durmalı ve terk edilmelidir" söylemi. Tak-

Taşkışla'da kâğıtlar, gazeteler ve tebliğler...

Manuel Çıtak

sim'de azalmış haklar, ezilen, itilen bedenler.

Taşkışla'da rengarenk giysiler, basmalı desenli erkekler, sarılı kadınlar, çadırlar, ağaçlar, bülbüller ve tarih. Taksim'de polis otobüsleri, polis minibüsleri, polis otomobilleri, polis motosikletleri, polis panzerleri ve yok edilmiş meydana Habitat tuvaleti, Habitat havuzları, Habitat çalları, Habitat kaldırılmaları. Kırmızı, sarı, siyah mobilize polisler, lacivertlere bürünmüş otobüslü polis birlikleri.

Taşkışla'da kâğıtlar, gazeteler, tebliğler; Taksim'de coplar, miğferler, kurşun geçirmez yelekler.

Dünyanın iki ucu arasında yol alıp duruyorum. Taşkışla'dan Taksim'e gidiyorum, geliyorum. Yüzlerce polisin ortasında arzi endam eyleyip, düşüncemi yutkunup, fütursuzluğa bürünüp, gözüm uzakta, başım dik hızla ilerliyorum. Taşkışla'ya geldiğimde yeniden renklere, seslere bulanıyor, iç bahçenin ortasında, bağdaş kuranların yanına çöküp dayanışmak için incitmeden yaslanacak birilerini arıyorum.

Ben renklerin dünyasındam. Nerede, niçin yaşadığımı, nereden nereye gidip geldiğimi anlamaya çalışıyorum. ■